

¿Quins perills té la B. C. G.?

Es pot dir amb tota claretat, que CAP!

¿Quins avantatges?

El d'evitar als primers anys de la vida, el contagi tuberculós.

Solament per a donar un exemple dels mil que es podrien donar a la nostra Barcelona, citarem el cas d'una pobre família i que en un medi molt humil, un pare i mare tuberculosos i reconeguts per un dispensari, tenen un fill i mor d'una meningitis tuberculosa als 2 anys; poc temps després, un altre que té la mateixa fi a l'any i mig; un altre que mor als 4 anys d'una lesió tuberculosa de pit... I un dia que la pobra mare tornava a estar embarassada li parlen de l'existència del B. C. G.; ella es posa en contacte amb el Dispensari, i a bores d'ara ha tingut tres fills (tots tres vacunats) i tots viuen sans i bons, en un ambient de franca misèria i amb una mare la tuberculosi de la qual ha entrat en un període final.

Aquesta és, doncs, la *única* vacuna que hi ha contra la tuberculosi. Cal tenir present les tres lletres B. C. G.

Una altra vacuna, aquesta la més popular i la més coneguda de totes, és la vacuna antivariòlica, o contra la verola. Avui dia es pot considerar la verola com una malaltia vençuda per l'home, puix la verola ha estat la més terrible de les malalties epidèmiques; i això gracies a Jenner que l'any 1798 inoculà un nen amb pus procedent d'una vaca (d'aquí el nom de vacunes). Aquesta malaltia antiquíssima i oriental d'origen, data del segle X abans de J. C. Es una malaltia molt contagiosa i produïda per un germen avui dia encara desconegut; no respecta edats, i fins abans de Jenner tenia una mortalitat de 50 a 70 %, que més tard passa de 30 a 45 %; i avui dia és de 15 a 30 %; de 8 a 10 % en el vacunats i de 3 % en els revacunats; el primer país que ha fet obligatòria la vacunació antivariòlica ha estat Alemanya l'any 1874.

L'edat de vacunar els nens és al primer mes de la vida, per bé que sempre és millor una prèvia consulta mèdica; i als 7-8 anys com a revacunació. El lloc millor en l'home és al braç a la regió deltoide, i a les dones a la cara externa de la cuixa.

La vacuna produeix en cas positiu una reacció local i general; la reacció local que dura de 8 a 12 dies és la mateixa d'una ferida que s'ha infectat, encara que no s'ha de tractar com a tal, puix no cal rentar-la, sinó solament protegir-la amb una gassa o un drap de fil net. La reacció general solament dona als dos o tres dies un xic de temperatura, i un cert malestar general molt tolerable.

Aquestes són les úniques molèsties de la vacuna antivariòlica... i en canvi, quants avantatges! ¿Veritat que algun cop heu vist una noia bonica de figura i de faccions i amb tota la cara picada d'unes cicatrius com d'una perdigonada, i que produeix una pena enorme?

Doncs, d'això en tenen solament la culpa els seus pares; solament ells són els responsables del defecte físic del seu fill.

Cal, doncs, per acabar, per avui, que les joves mares tinguin la precaució en el període de la inconsciència infantil; que es facin el carrec de sortir responsables elles de la garantia que els seus fills estiguin al marge d'aquests dos flagells que són la tuberculosi i la verola.

Un altre dia seguirem amb les altres vacunes.